

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Metus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Lucanus lib. 8.

Mors ultima poena est,
da Sivi.

Aufonius.

Crus est, si metuas, vivere quod nequeas.

Publius.

Nimium, quamvis humilem, doli est metuere.

Seneca in Oedipo.

Qui seipsum dura saevus imperio regit,
Timet insentes. Metus in auctorem venit.

Paccuius.

Offirmato animo misere sit metus.

Seneca in Horc. fur.

Quod nimis miseri volunt,
Hic facile credunt:

Imo quod metunt nimis,
Nunquam id moneris

Prose, nec tolli putant.

Publius.

Etenam miserum est, fieri metuendo senem.

Seneca.

Reus est qui metus nihil,
Hoc regnum sibi quisque dat.

Diphilus.

Homine paupere nihil est fortunatius:
Mutacionem in deterorem statum non metuit.

Terent. in And.

Verecundia liberi est, ferus vero metus.

Quid. Epist. 3.

Vires subtrahit ipse timor.

Pub. Mim.

Stratum est timere quod vitari non potest.

Sen. Trag. 1.

Opprimat leges timor.

Qui paucos metus,
Vires faceret.

Hor. lib. 1. epist. 4.

Item qui cupies, metus quoque: porro
Qua metens visus, liber mihi non eris unquam.

Virg. 9. Aeneid.

Præmet timor addidit alas.

Sen. in Thyest.

Lum est miseris ferre, per ferre graue,
Vni timor, vni pudor.

SENTENTIAE PHILOSOPHORVM.

Animus magni cordis, naturaliter est pauidus: parui vero; est
pauidus. Arist. lib. de anima.

Metus est mali expectatio. Ea autem metuimus omnia quæ ma-
lum, et de decus, paupertatem, morbum, a micorum penuriam,
sed tamen non in his omnibus fortis cernitur.

Metus color non mutatur, nec timet nimium. idem Ethic. 3.

Metus beatus est, qui in metu est, qui suspectam habet vitam.
Timor orationis est vinculum. Eurip. in Ion.

De metu periculis in bello. Dial. lxx.

Francisci Petrarca:

MEVVS.

Belliciosus metus. R. Pacem quaere. M. Valde vinci metuo. R. Ti-
mor mollicus cautionem, vehemens vero desperationem parit,
operatur altera nil in bello melius. Altera peius nihil in rebus om-
nibus. M. Magno prelii quatuor terrore. R. Quid bellantium timor
causatur, acque ex timore oriens inestitia, Flaminius ad Thra-
cyam, Crassus apud Carras, Pompeius in Thessalia expertus est,
operatur in locis, & saepe libi verum poeticum illud apparuerit:

Postquam in dubijs augeat timor.

M. Metum pugnae nimis horreo. R. Differ interim dum spes redit,
causatur vnde abstinendum mens terrorque denunciant, fo-
requeque consilium. Non est exemplorum numerus seu ve-
rum, sed noorum clarissimus, tribus vti satis habui. M. Instantis
pugnae metus. R. Excute res tuas, quas te melius nemo est
qui doceret. Videre non rei natura vel iurium defectus, sed praes-
entis libi fingens ignavia, cui nihil visquam non formidolosum, ac
difficile est. Hæc si libertati igitur, si gloria, si saluti tuae officit, vir-
tutem compingenda est, excitandusque animus, & monsttran-
dum illi sepe pauciora esse, & leuiora pericula, quam pauciores, ob-
stantes sepe oculis falsas imagines recum terribilium, quibus con-
stanti equo, tam sine ferro paratam sibi victoriam tradidere hosti,
et se in tantum fallis, atque inanis metus vero lentior, sed eo sepe ve-
mentior, quo paucient maiora omnia sibi fingens error quoque
pauciora, atque ita quod poeta idem ait:

Male cuncta miseras impetus.

Si nec his atollere iacentem animum potes, campo abstine. Vix be-
ne geritur, quod pauidè geritur, sic affectus in aciem si descendas
tecum erit, qui contra te dimicet, tui enim ipsius aduersus te melior
pars rebellat. Malus semper hospes animi, pessimus in bellum co-
metes metus.

Plus in metuendo est mali, quam in eo ipso quod timetur. Cic.
A. Torq. Famul. lib. 6.

Maior est ea vis, quæ periculo mortis iniecto, fortitudine ani-
mum perterritum loco sepe, & certo de situ dimouet, quam quæ
ad corpus nostrum, vitamque peruenit, itaque sancti sepe homines
cum corpore debilitantur, animo tamen non cedunt: neque eum
relinquunt locum, quem statuerunt defendere. Atque alii pelluntur
integri: vt non dubium sit, quin maior adhibita vis ei sit, cuius
animus sit perterritus, quam illi, cuius corpus vulneratum sit. Pro
Aulo Cocinna.

Exercitus maiori sepe pulsus ac fugatus terrore ipso impetu-
que hostium sine cuiusquam non modo morte, verum etiam vul-
nere, pro Caen.

Magna est stultitia, id ipsum quod verearis, ita cauere: vt cum
vitare fortasse poteris, vitro accerfas & attrahas. Cic. Bruto.

Omnes, quorum in alterius manu vita posita est, sepius illud co-
gitant, quid possit is, cuius in ditione ac potestate sunt, quam quid
debeat facere: pro lege Manil.

Nos omnia tum venientia metu, tum morore presentia augen-
tes, rerum naturam quam errorem nostrum damnare malimus.

5. Titus.

Nulla vis imperii tanta est, quæ premente metu possit esse diu-
turna. 2. Offic.

Multorum odij nulla spes possunt obfistere. 2. Offic.

Quem metuunt, oderunt: quem quisque odit, perisse expetit.

2. Offic.

Timor, non diuturni magister est officii. Phil. 2.

Malus est custos diuturnitatis, metus: contraque benevolentia,
fidelis est vel ad perpetuitatem: id igitur amplectamur, vt metus
ablit, charitas retineatur. 2. Offic.

Militi perire est melius, quam in sua ciuitate sine armorum præ-
sidio non posse viuere: præsidium charitate & benevolentia ci-
uium septum oportet esse, non armis. Philip. 9.

Virtus tribus ex causis promouetur, metu, cupiditate, pudore,
Metum incutere lex poterit: pudorem consuetudo, bonis enim mo-
ribus affluos turpe quid admittere pudet. Doctrina vero parit cu-
piditatem. Hippodamus.

Mali semper timent.

Quod timent, facile oderunt omnes. Plur.

Imbecillæ mentis est, formidare inexperta.

Quicquid expectatum est diu, leuius accidit.

Multos fortuna liberat poena, metu neminem. Seneca epistol. 61.

79.

Necesse est, multos timeat, quem multi timent.

Vtrumque timidi est, velle & nolle mori. idem de ira libro 2. 85

Trag.

Vitium est omnis animi perturbatio. Quint. 13.

Natura docet quæ timenda sunt.

Dolendi modus est, timendi vero non idem. Plin. sen. l. 8.

Ingeniosior est ad excogitandum metus amor.

Timor est emendator acerrimus.

Nemo ei satis fidus quem timuit.

Canis timidus vehementius latrat, quam mordet.

Seuenuus metus est, velocior tamen spes. Plin. iur. l. 8.

Dum mens languet, audacia crescit. Veget. lib. 3.

Prudentius est timere, quam sperare.

Metus semper malus interpret. Liu. lib. 2. dec. 7.

Quos metuunt homines admodum, eos ne benigne quidem al-
loquentes audent intueri.

Metus hominibus maiori est supplicio, quam si se ipsa laudan-
tur.

Vehemente metu homines seruilem in modum magis demissi
redduntur.

Scis eos qui metuunt ne in exilium è patria pellantur, & qui pu-
gnaturi metuunt ne succumbant, in morore degere. Idem qui in-
ter nauigandum metuunt, ne naufragium faciant, & qui seruitute
ac vincula timent, ne cibo quidem ac somno per metum frui pos-
sunt. At qui iam sunt exules, qui quæ iam victi sunt, ac seruitutem
qui seruiunt, nonnunquam possunt etiam magis, quam fortunati
homines, cibo, potu, somno vti. Preterea manifesti est, etiam in his,
quale onus sit metus. Nam nonnulli dum metuunt ne capti mori-
antur, ob metum præmoriuntur, partim in præcipitium acti, partim strā-
gulati, partim sibi ipsis man? adferentes. Vtq; adeo met? inter omnes
res horribiles maximo terrore animos percillit. Xen. de inst. Cyri. l. 3.

Nec te lateat hoc debet Gobia, homines complures, quan-
do confidunt, inuicta quadam esse animatione: quum verò ti-
meant, quo plures fuerint, eo maior terribiliorque metu
detineri. Ex multis enim malisque rationibus is auctus est me-
tus ex multis etiam malisque rebus, ex multis item atque igna-
uis exanimatisque personis coactus est. Itaque & magnitudinem
non facile est extinguere cum metum verbis, neque ad hostes du-
cendo

